

IV APLEC DE JOVES AL CAMP: CONCLUSIONS I POSSIBLES LÍNIES DE TREBALL **Mollerussa, 18 de març de 2019**

INTRODUCCIÓ

L'any 2018 es va passar una enquesta als joves que estaven en procés d'instal·lació a l'agricultura per detectar els seus interessos i els aspectes que els preocupaven de la seva feina. El *III Aplec de joves al camp* va girar entorn d'aquests temes (veure conclusions *III Aplec de joves al camp*).

Aquest any 2019 els debats s'han centrat en un dels temes recurrents i preocupants que van sorgir del darrer Aplec, relatiu a la valorització de la professió. S'ha volgut treballar-ho des de tres perspectives complementàries:

- Mirada introspectiva: com em veig?
- Mirada entre iguals: com ens veiem?
- Mirada externa: com ens veuen els qui no tenen relació amb el treball agrari?

Els joves d'incorporació i els estudiants de l'escoles agràries es van repartir en 12 taules, d'uns 17 participants cadascuna, treballant així de forma simultània un mateix tema en quatre taules diferents. En cada taula hi havia un mínim de dos docents de les escoles agràries que actuaven com a dinamitzadors i secretaris de les mateixes.

Pel que fa a les dades d'assistència i participació del IV Aplec, es poden resumir així:

- Número de persones assistents que van signar els registres d'assistència: 217
- De les 217 signades:
 - 145 alumnes d'escoles agràries
 - 36 joves pagesos/es i d'incorporació
 - 25 docents d'escoles agràries
 - 9 persones del Servei de Formació Agrària i d'altres Serveis del DARP
 - 2 tècnics d'entitats (UP, ADV)

CONCLUSIONS DE LES TAULES-DEBAT

A) Mirada introspectiva: com em veig?

1. Valoren molt el fet de treballar a l'aire lliure, ser autònom/a i poder organitzar la seva empresa.
2. Tenen dificultats a l'hora d'iniciar l'empresa agrària: burocràcia, avançar les inversions, dificultat per entrar al mercat, dificultat d'accés a la terra, etc.
3. L'administració hauria d'escoltar més al petit pagès que a les grans empreses.
4. Malgrat la falta de reconeixement de la societat, estan orgullosos de ser agricultors/es i ramaders/es i faran tot el possible per continuar sent-ho. Es consideren importants perquè creen aliments, cuiden la natura i preserven el territori.

B) Mirada dels iguals: com ens veiem?

1. L'associacionisme és un punt clau per al win-win. En aquest sentit, cal formació en cooperació des de petits (a escola) i la creació de punts dinàmics de trobada per a la pagesia (associacions per comarca...) que permetin intercanviar coneixements i generin confiança i relacions de cooperació entre uns i altres.
2. S'haurien de fer trobades per sectors (horta, fruita, cereals...) perquè les realitats són molt diferents.
3. És més fàcil cooperar entre joves que amb la gent gran; hi ha dificultats per innovar en explotacions on els joves no participen de les decisions de l'empresa.
4. El relleu generacional és clau. Cal vetllar per l'experiència dels predecessors però sense deixar de banda la visió i missió del projecte del jove. Cal donar facilitats als joves incorporants.
5. És molt difícil competir amb els productes importats; caldria revisió de les exigències a uns i altres. Les importacions representen una amenaça per als petits productors.
6. Caldria tenir algun tipus d'influència davant l'establiment de preus dels productes.

C) Mirada externa: com ens veuen els qui no tenen relació amb el treball agrari?

1. L'agricultura i la ramaderia, en general, són vistes com una professió inferior, amb cert desprestigi. El fet de rebre subvencions i ser econòmicament dependent d'aquestes no ajuda en aquesta valorització.
2. Cal més comunicació entre el món rural i el món urbà, més sensibilitat entre uns i altres, per entendre les diferents necessitats.
 - a. La població veu malament algunes pràctiques agrícoles (fitosanitaris, purins, etc.) i no coneixen la seva necessitat ni que aquestes pràctiques estan perfectament regulades.
 - b. Molts consumidors no es preocupen de l'origen dels productes, només compren per preu i/o per facilitat de compra (grans superfícies), i dels que es preocupen els costa entendre o trobar l'origen i la diferència de qualitat. Per tant, cal seguint implementant estratègies d'informació i divulgació entre la població, i millorar l'etiquetatge.
3. Cal promocionar i difondre la feina del camp des de diverses instàncies institucionals (escoles, programes TV, espais publicitaris...), però amb una visió real i no esbiaixada ni bucòlica. Cal aprofitar els recursos de les xarxes socials en aquest sentit.
4. S'han d'oferir activitats econòmiques, com el turisme rural, amb una imatge més real.

CONSIDERACIONS i POSSIBLES LÍNIES D'ACCIÓ DEL DARP I ALTRES ADMINISTRACIONS

Tenint en compte els temes debatuts i les conclusions a les que es va arribar, l'Administració podria pensar en els següents aspectes:

- Escoltar més els petits productors, a l'igual que als grans productors. Com canalitzar i recollir més i millor les demandes i necessitats dels petits productors? Quins interlocutors hi ha actualment?
- Dissenyar/repensar línies d'ajut a petits agricultors/ramaders per a la gestió diària i la comercialització en petits circuits (comerç de proximitat).
- Potenciar institucionalment el comerç de proximitat; lligar-ho a temes de sostenibilitat ambiental.
- Reducció dràstica de burocràcia i tràmits administratius. Fer una anàlisi profunda per reduir circuits, evitar duplicitats i potenciar canals d'informació específics.
- Mantenir i potenciar les campanyes del tipus *Benvingut a pagès*.
- Revisar les polítiques de gestió del territori (impulsar iniciatives per regular territori i la gestió del mateix, amb la futura Llei d'espais agraris)
- Educar en un consum crític a escoles i instituts (per al coneixement i valoració real dels productes agraris, saber llegir i interpretar etiquetes, saber valorar un producte no només pel preu).
- Realitzar una campanya d'impacte per atreure jovent al camp i per valoritzar socialment la professió, incidint en aspectes clàssics del treball al camp (contacte amb la natura, autonomia, etc.), i altres aspectes que passen més desapercebuts però són atractius per al jovent (tecnificació, vehicles, esforç físic, innovació, etc.). Sense oblidar l'important valor social i territorial d'aquesta feina (creació d'aliments, cura de la natura i preservació del territori).